

og Yemen fremsat forslag om optagelse på dagsordenen af følgende punkt: „Nødvendigheden af at bringe drøftelsen i FN om Koreas genforening til ophør“. Det samme punkt blev i 1968 på forslag af Cuba optaget på dagsordenen for 23. samling.

USA modsatte sig punktets optagelse på dagsordenen under henvisning til, at Korea-spørgsmålet allerede var genstand for drøftelse i 1. udvalg, at forslaget ikke opfyldte forretningsordenens betingelser om at være vigtigt og hastende, og at det forekom ulogisk, at stort set den samme gruppe lande, som tidligere havde stillet forslag om optagelse på dagsordenen af punkt 99 (a) og (b), nu stillede forslag om at bringe debatten til ophør. Skulle forslaget blive vedtaget, ønskede USA det opført som et nyt underpunkt (d) under dagsordenspunkt 99, henvist til 1. udvalg og behandlet samtidig med underpunkterne (a), (b) og (c).

Storbritannien og Frankrig støttede de amerikanske synspunkter, men ville ikke modsætte sig forslaget om optagelse på dagsordenen, hvis spørgsmålet blev bragt til afstemning.

Sovjetunionen udtalte, at generalforsamlingen igennem årene var blevet tvunget til at drøfte Korea-spørgsmålet i strid med pagtens bestemmelser, der forbød FN's indblanding i staters indre anliggender. Spørgsmålets behandling af generalforsamlingen på grundlag af beretningerne fra den „såkaldte“ FN-kommission for Koreas genforening og genopbygning udgjorde en klar indblanding i det koreanske folks indre anliggender, hvorfor forslaget ikke var i overensstemmelse med pagten.

Generalkomiteen vedtog med 8 stemmer for og 4 imod (Formosa-Kina, Luxembourg, Panama og USA), medens 12 afstod (bl. a. Chile, Danmark, Frankrig, Jordan og Storbritannien) at anbefale punktets optagelse på dagsordenen. Det amerikanske forslag om, at spørgsmålet skulle opføres som et nyt underpunkt (d) under Punkt 99, henvises til 1. udvalg og behandles sammen med de øvrige underpunkter under dette dagsordenspunkt, vedtoges med 14 stemmer for (bl. a. Danmark, Frankrig, Grækenland, Jugoslavien, Storbritannien og USA) og 3 imod (Mongoliet, Polen og Sovjetunionen), medens 6 afstod.

101. Genoprettelse af Den kinesiske Folkerepubliks lovmæssige rettigheder inden for De forenede Nationer.

Den kinesiske repræsentant fremhævede, at titlen på dagsordenspunktet var vilddende og præjudicerende, ligesom indholdet af det forklarende memorandum var i strid med alle foreliggende kendsgerninger vedrørende Den kinesiske Folkerepubliks forbindelser med andre lande. Han modsatte sig imidlertid ikke formelt spørgsmålets optagelse på dagsordenen, hvilken følgelig godkendtes uden afstemning.

På den foreløbige dagsorden var opført et irsk forslag om optagelse af et punkt med titlen „*Situationen i Nordirland*“.

Den irske udenrigsminister, der i henhold til regel 43 i generalforsamlingens forretningsorden fik adgang til at deltage i generalkomiteens drøftelse af forslaget, udtalte, at det nu var anerkendt af mange — herunder den britiske regering — at en stor del af befolkningen i Nordirland blev nægtet menneskerettigheder og fundamentale frihedsrettigheder. Hvis generalkomiteens medlemmer var i tvivl om generalforsamlingens kompetence til at behandle spørgsmålet, måtte han henvise til udtalelser af USA i såvel generalforsamlingen som i sikkerhedsrådet, hvor USA for eksempel i forbindelse med begivenhederne i Sharpeville havde udtalt, at FN-pagtens artikel 2, stk. 7, måtte læses i lyset af artikel 55 og 56, hvorefter alle medlemmer havde forpligtet sig til at fremme respekten for og overholdelsen af menneskerettighederne og de fundamentale frihedsrettigheder for alle uden hensyn til race, køn, sprog og religion. Han foreslog spørgsmålet henvist til behandling i det særlige politiske udvalg under hensyn til dets politiske rod og overtoner.

Sovjetunionen støttede den irske anmodning om spørgsmålets optagelse på dagsordenen.

Storbritannien modsatte sig forslaget om optagelse under henvisning til pagtens artikel 2, stk. 7. Hvis det irske forslag alene havde vedrørt spørgsmålet om menneskerettigheder, ville der ikke have været behov for et særskilt dagsordenspunkt, da spørgsmålet kunne være blevet behandlet af det eksisterende maskineri eller rejst under eksisterende dagsordenspunkter. Det irske forslag